ରାମ ବିରାଜୀ ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଉମେଶ କୁମାର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମେ 11, 2006

[ଅଶୋକ ଭାନ ଏବଂ ଲୋକେଶ୍ୱର ସିଂ ପନ୍ତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973- ଧାରା 482- ଜମି ବିକ୍ରୟ ଏବଂ କ୍ରୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଭିଯୋଗ/ଏତଲାର ରଦ୍ଦ କରାଯିବା- ଆଇ.ପି.ସି. ଧାରା 406, 419, 420 ଏବଂ 120-B ଅଧୀନରେ ଏହି ଆରୋପ କରି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିକ୍ରେତା ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀ-କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ- ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ସଂଜ୍ଞାନ- ସିଆର.ପି.ସି ର ଧାରା 482 ଅଧୀନରେ ସଂଜ୍ଞାନକୁ ରଦ୍ଦ ପାଇଁ ଯାଚନା କରାଯାଇଥିଲା- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ- ଆବେଦନ ଉପରେ କୁହାଗଲା : ବିବାଦଟି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ **ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ** *ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱ ରୂପେ ଗଣ୍ୟ- ଆରୋପିତକାରୀ-କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରୋପିତ ଅପରାଧ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ କରି ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି* **ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ** *ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇନଥିଲା- ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସଂଜ୍ଞାନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର ଥିଲା- ଏହା ଏକ ନିତାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏତଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଧିକାରିତା ଏବଂ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା - ତେଣୁ, ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ଅପରାଧର ସଂଜ୍ଞାନକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ - ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 - ଧାରା 406, 419, 420 ଏବଂ 120 B ।*

ତ୍ରିସୁନସ କେମିକାଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି ବନାମ ରାଜେଶ ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1999] 8 ଏସସିସି** 686, ପ୍ରଭେଦନୀୟ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 632/2006

ସିଆରଏଲ ବିବିଧ ସଂଖ୍ୟା 11930/2004 ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 13.1.2005 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୁଶ୍ରୀ ଅପର୍ଣ୍ଣା ଝାଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ରଜ କିଶୋର ମିଶ୍ର ।

ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତାରକେଶ୍ୱର ନାଥ, ପି. କେ. ମିଶ୍ର, କେ. କେ. ରାୟ, ରଞ୍ଜନ, କେ. ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ଗୋପାଳ ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ଲୋକେଶ୍ୱର ସିଂ ପନ୍ତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି : ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅଭିଯୋଗ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 298/2003- ଟି.ଆର. ସଂଖ୍ୟା 808/2003 ରେ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ, ଗୟାଙ୍କ ତା 8.8.2003 ରିଖର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫୌଜଦାରୀ ଆଇନର ଧାରା 482 ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଫୌଜଦାରୀ ବିବିଧତା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 11930/2004 ରେ ପାରିତ ତା 13.1.2005 ରିଖର ରାୟରୁ ଏହି ଆବେଦନଟି ଉତ୍ଥିତ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଉମେଶ କୁମାର ସିଂହ- ଏଠାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଗୟାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ, *ଅଧିକନ୍ତୁ* ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ ରାମ ବିରାଜୀ ଦେବୀ, ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କୁ ହାଉସିଂ ବୋର୍ଡ କଲୋନୀ, ଗୟାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏମ.ଆଇ.ଜି. ଜମିଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା ଏମ-27 ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଜୁଲାଇ 2002 ରେ, ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥର ଅତ୍ୟଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଜମିଖଣ୍ଡ କିଣିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ପ୍ଲଟ୍ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଜମିଖଣ୍ଡ କିଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଆରୋପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ପକ୍ଷମାନେ ମୌଖିକ ଭାବେ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜମିଖଣ୍ଡର ମୂଲ୍ୟ ହିସାବରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମିଖଣ୍ଡ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବେ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଆରୋପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 15.7.2000 ଏବଂ 15.12.2002 ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ତାରିଖରେ ଜମିଖଣ୍ଡର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ରାଶି ଭାବରେ Rs.80,000/- ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ 15.1.2003 ରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଲିଖିତ ରାଜିନାମା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସେମାନେ 20.1.2003 ରେ ରାଜିନାମା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଅନ୍ୟ ତିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ରାଜିନାମା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେବାର କାରଣ ବିଷୟରେ ପଚାରି ବୁଝିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ Rs.80,000/- ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମିଖଣ୍ଡ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ଧାରଣା ଆଧାରରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ, ଗୟାଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଶୂନ୍ୟ ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଫୌଜଦାରୀ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନଥିପତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ, ଗୟା, ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବୟାନ 19.4.2003 ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 406, 419, 420 ଏବଂ 120-B ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ଉପରେ ସଂଜ୍ଞାନ ନେଇଥିଲେ ।

ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଜ୍ଞାନ ନେବା ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ସିଆର.ପି.ସି. ର ଧାରା 482 ଅଧୀନରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ସଂଜ୍ଞାନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ତା 13.1.2005 ରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନଟି ।

ଆମ୍ଭେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫର ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ ନଥିପତ୍ରରେ ଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫର ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ମାନ୍ୟବର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଗର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଖାଲି ଅବଲୋକନ କରି ଏହାକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅପରାଧ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗଟି ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ବିରୋଧରେ *ଦୁର୍ଭାବପୂର୍ବକ*, ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ତୁଚ୍ଛ ଅଟେ, ଯିଏକି ପ୍ରାୟ 70 ବର୍ଷ ବୟସ୍କା ମହିଳା ଏବଂ ହୃଦରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଅପରପକ୍ଷରେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମୟରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆରୋପିତ ଅଭିଯୋଗ ଅନୁଯାୟୀ ଘଟଣା ଦିନ ତାଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥ ଭଉଣୀ ମଞ୍ଜୁ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ବମ୍ବେ ଯାଇଥିଲେ, ଯିଏ କର୍କଟ ରୋଗରେ ପୀଡିତ ଥିଲେ, ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଆରୋପିତ ଅଭିଯୋଗରେ ଜଡିତ ବିବାଦ ସାମାଜିକ ପ୍ରକୃତିର ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି ଅପରାଧିକ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇନାହିଁ ।

ଅପରପକ୍ଷେ, ପ୍ରତିବାଦୀ-ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ ଘଟିଥିବା ପ୍ରକାଶ କରିବ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଭିଯୋଗରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗର ବିଶ୍ୱସନୀୟତା କିମ୍ବା ସତ୍ୟତା ବିଷୟରେ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଏକ ବିବାଦ ସାମାଜିକ ପ୍ରକୃତିର ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କିମ୍ବା ଏତଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଏକ ଆଧାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଉପସ୍ଥାପନର ସମର୍ଥନରେ, *ତ୍ରିସୁନ କେମିକାଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି* ବନାମ *ରାଜେଶ ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [୧୨୨୨] ୫ ଏସସିସି ୬୫୬ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ତଥା ଚିନ୍ତାଶୀଳ ବିଚାର ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ । ଅଭିଯୋଗର ବିଷୟବସ୍ତୁର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ, ଆମ୍ଭେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ସେଥିରେ ଏକ ଅପରାଧ ଗଠନ କରୁଥିବା ଆରୋପ କିମ୍ବା ଦୃଢ଼ୋକ୍ତିର ଲେଶ ମାତ୍ର କଥା ଉଠିନି ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶ୍ରୀମାନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଜ୍ଞାନ ନିଆଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ, ଅଭିଯୋଗକାରୀ ନିଜେ ଅଭିଯୋଗରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆରୋପିତ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ମୌଖିକ ରାଜିନାମା ଜୁଲାଇ 2002 ରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ 15.7.2000 ଏବଂ 15.12.2002 ମଧ୍ୟରେ ଜମିଖଣ୍ଡ କ୍ରୟ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ବୟାନ ସ୍ୱତଃ-ବିରୋଧୀ ଏବଂ, ତେଣୁ,

ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅପରାଧ ସଂଘଠନରେ ଆରୋପିତ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି *ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ* ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉନାହିଁ ।

ମାନ୍ୟବର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୋଗର ଅବଲୋକନରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜମି ବିକ୍ରୟ ଏବଂ କ୍ରୟ ସମ୍ପର୍କରେ ବିବାଦ ଥିଲା । ଆମ୍ଭ ମତରେ, ଯଦିଓ ଅଭିଯୋଗରେ କରାଯାଇଥିବା ଆରୋପ ସତ୍ୟ ଏବଂ ସଠିକ୍ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ, ତଥାପି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରତାରଣା କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନା ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଦୋଷୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ, ନା ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଇପାରେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ । ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗରେ ଏବଂ ଆରୋପିତ ଅପରାଧର ସଂଜ୍ଞାନ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବୟାନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଫୌଜଦାରୀ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇନାହିଁ । ଅଭିଯୋଗର ଦୃଢ଼ୋକ୍ତି ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ୋକ୍ତି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ *ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ* ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱ ହେବ ଏବଂ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ଅପରାଧିକ ଦାୟ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଟ୍ରିସୁନସ କେମିକାଲ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି ମାମଲାରେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ), ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

> "ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏତଲା କିମ୍ବା ଅଭିଯୋଗକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ନିତାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିବା ଉଚିତ । କେବଳ ଯେହେତୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଏକ ସାମାଜିକ ରୂପରେଖ ରହିଛି, ତାହାକୁ ଏହାର ଅପରାଧିକ ସଂଗଠନ ବୋଲି ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ବିବାଦୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ଅପରାଧ ଅଟେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ରାଜିନାମାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ଫୌଜଦାରୀ ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବିକଳ୍ପ ନୁହେଁ । ଚୁକ୍ତିର ଭଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ପକ୍ଷକୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରତିକାର କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ବିଚାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯାହା ଏକ ଅପରାଧ ଅଟେ ଯଦ୍ୟପି ଅନୁରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ନିର୍ବାହ କରିବା ସହିତ ଜଡିତ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରଥମରୁ କାଟିଦେବା ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭଲ କାରଣ ନୁହେଁ । ତଦନ୍ତକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଅଭିଯୋଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସରକୁ ଯିବା ଏବଂ ନିଜସ୍ୱ ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ମିଳିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଏଭଳି ତଦନ୍ତକୁ ଆଗୁଆ ବନ୍ଦ କରିବା କେବଳ ଚରମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବ ।"

ଏକ ଏତଲା କିମ୍ବା ଅଭିଯୋଗକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିତାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହିସାବରେ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଆଇନର ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରସ୍ତାବରେ କୌଣସି ଅସହମତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । *ଟ୍ରିସୁନସ କେମିକାଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି* (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିବା

ଅନୁପାତ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ସହାୟତା କରେ ନାହିଁ । ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଧାରା 420 ଅଧୀନରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅପରାଧକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ । ଆଇପିସି ଧାରା 406/419/420 ଏବଂ 120-B ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସଂଜ୍ଞାନ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସମୀଚୀନ । ଏହା ଏକ ଚରମ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଅବାଞ୍ଛିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଧିକାରିତା ତଥା କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମ୍ଭେ ଫୌଜଦାରୀ ବିବିଧତା ସଂଖ୍ୟା 11930/2004 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 13.01.2005 ରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 298/2003 ଟି. ଆର. 808/03 ରେ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ, ଗୟାଙ୍କ ତା 8.8.2003 ରିଖରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏବଂ ଯାହା ଅଧୀନରେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇ.ପି.ସି. ଧାରା 406, 419, 420, 120-B ଅଧୀନରେ ଅପରାଧର ସଂଜ୍ଞାନ ନିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବିଚାରଣର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମନ ଜାରି କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏନ.ଜେ.

ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ